

SURKEA ASIAKIRJA

Eilisissä lehdissä julkaistu Pietarin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston vetoamus armeijalle on uusi osoitus Neuvostojen johtajien, narodnikkien ja menshevikien, siirtymisestä Venäjän imperialistisen porvariston puolelle.

Tuon vetoamuksen ajatuksen sekavuus on suorastaan hämmästyttävä. Se voi jäädä huomaamatta vain henkilöiltä, joiden pää on tupaten täynnä „vallankumouksellisia” korulauseita.

...„Sota ei ollut tarpeen työtätekevälle kansalle. Ei kansa sitä aloittanut. Sen aloittivat tsaarit ja kaikkien maiden kapitalistit”...

Oikein sanottu. Niin se onkin. Ja kun vetoamus „kehoittaa Saksan ja Itävalta-Unkarin työläisiä ja talonpoikia kapinaan, vallankumoukseen”, me tervehdimme sitä koko sydämeistämme, sillä se on oikea tunnus.

Mutta kuinka voidaan sitten rinnan tuon kiistattoman totuuden kanssa puhua tällaista *huutavaa valhetta*:

...„Te (venäläiset sotilaat) ette puolusta henkenne uhalla tsaaria, Protopopoveja, Rasputineja *ettekä rikkaita tilanherroja ja kapitalisteja*”...

Alleviivaamamme sanat ovat silkkää, huutavaa valhetta.

Sillä kun sota „ei ole tarpeen” työtätekevälle kansalle ja kun tätä sotaa *eivät ole* aloittaneet *ainoastaan* tsaarit, vaan myös „*kaikkien* maiden kapitalistit” (kuten Neuvoston vetoamuksessa on aivan selvästi myönnetty), niin on ilmeistä, että niin kauan kuin mikä kansa hyvänsä sietää

maassaan kapitalistien hallitusta, se „puolustaa” tässä sodassa *nimenomaan* kapitalisteja.

Jompikumpi: *joko* tähän sotaan ovat „syypäitä” vain Itävallan ja Saksan kapitalistit. Jos Pietarin Neuvoston narodnikki- ja menshevikkijohtajat ajattelevat sillä tavalla, niin he luisuvat suoraa päätä Plehanovin, venäläisen Scheidemannin kannalle. Silloin pitää pyyhkiä pois valheellisina sanat, että sodan „aloittivat” „kaikkien maiden kapitalistit”. Silloin täytyy hylätä valheellisena tunnus „rauha ilman aluevaltauksia”, sillä oikea tunnus tuollaisen politiikan toteuttamisessa on silloin seuraava: saksalaisilta pitää ottaa pois heidän, saksalaisten, valtaamat alueet, mutta englantilaisten ja venäläisten valtaamat alueet pitää jättää englantilaisille ja venäläisille (ja laajentaa niitä).

Tai tämän sodan ovat aloittaneet todella „kaikkien maiden kapitalistit”. Jos Neuvoston narodnikki- ja menshevikkijohtajat *eivät* kieltäydy tästä kiistattomasta totuudesta, niin silloin ei saa sietää sitä julkeaa valhetta, että venäläiset sotilaat, niin kauan kuin he sietävät kapitalistien hallitusta, „eivät” muka puolusta kapitalisteja.

Silloin on sanottava totuus *myös* venäläisille (eikä vain itävaltalaisille ja saksalaisille) sotilaille: sotilastoverit, niin kauan kuin me teidän kanssanne siedämme maassamme kapitalistien hallitusta, niin kauan kuin tsaarin salaisia sopimuksia pidetään pyhinä, me käymme nimenomaan imperialistista anastussotaa, me „*puolustamme*” rosvoussopimuksia, joita entinen tsaari Nikolai solmi englantilaisten ja ranskalaisten kapitalistien kanssa.

Tämä on karvas totuus. Mutta se pitää paikkansa. Kansalle täytyy sanoa totuus. Vasta silloin sen silmät aukenevat ja se *oppii* taistelemaan valhetta vastaan.

Katsokaapa asiaa toiseltakin kantilta — ja te tulette vielä kerran vakuuttuneiksi Neuvoston vetoimuksen vilpillisyydestä. Vetoimus kehottaa Saksan työläisiä ja talonpoikia „kapinaan”. Mainio asia. Kapinaan ketä *vastaan*? Yksistäänkö vain Vilhelmiä vastaan?

Mutta jos Vilhelmin tilalle tulisivat saksalaiset Gutshkovit ja Miljukovit, t.s. Saksan kapitalistien luokan edustajat, niin muuttuisikohan siitä Saksan käymän sodan anastusluonne? On selvää, ettei se siitä muuttuisi. Kaikkihan tietävät,— ja Neuvoston vetoimuksessakin myönne-

tään se,— että sodan „aloittivat tsaarit ja kaikkien maiden *kapitalistit*”. Siis tsaarien kukistaminen ei muuta lainkaan sodan luonnetta, jos valta siirtyy kapitalisteille. Belgian, Serbian y.m. valtaus pysyy valtauksena, vaikka Vilhelmin tilalle tulisivat saksalaiset kadetit, aivan samoin kuin Khivan, Buharan, Armenian, Suomen, Ukrainan y.m. valtaus on pysynyt valtauksena, vaikka Nikolain tilalle tulivat venäläiset kadetit, Venäjän kapitalistit.

Tarkastelkaamme toista ja viimeistä mahdollista olettamusta, nimittäin sitä, että Neuvoston vetoisuus kehottaa Saksan työläisiä ja talonpoikia kapinaan ei yksistään Vilhelmiä vastaan, vaan myös Saksan kapitalisteja vastaan. Silloin me vastaamme: se on aivan oikea kehoitus. Hyväksymme sen täydellisesti. Mutta — rakkaat kansalaiset Tshernov, Tshheidze, Tsereteli — onko se oikeudenmukaista, onko se järkevää, onko se rehtiä, kun kehoitetaan saksalaisia kapinaan kapitalisteja vastaan, mutta *omassa maassa itse kannatetaan kapitalistien hallitusta?*

Ettekö te, hyvät maanmiehet, tosiaankaan pelkää, että saksalaiset työläiset alkavat syyttää teitä vilpillisyydestä ja vieläpä (mistä herra varjelkoon) ulkokultaisuudesta?

Ettekö te tosiaankaan pelkää, että saksalaiset työläiset sanovat: meillä ei ole vielä puhjennut vallankumous, me emme ole vielä ehtineet niin pitkälle, että meidän työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostomme sopisivat avoimesti kapitalistien kanssa vallasta. Kun te, venäläiset veljet, olette päässeet jo niin pitkälle, niin minkä vuoksi te propagoitte meille „kapinaa” (se on raskas, verinen, vaikea asia), mutta itse *ette ota valtaa rauhallista tietä* Lvovilta ja kumpp., jotka ovat ilmoittaneet olevansa valmiit eroamaan? Te viittaatte Venäjällä tapahtuneeseen vallankumoukseen, mutta olettehan te, kansalaiset Tshernov, Tshheidze ja Tsereteli, lueskelleet sosialismia ja tiedätte hyvin, että teidän vallankumouksenne on *toistaiseksi* antanut vallan ohjat *kapitalisteille*. Eikö se ole jo kolmin-kertainen valhe, kun te Venäjän vallankumouksen nimessä, joka antoi vallan Venäjän imperialistikapitalisteille, vaaditte meiltä, saksalaisilta, että me suorittaisimme vallankumouksen imperialistikapitalisteja vastaan? Eikö teillä käy niin, että „internationalismi on vientitavaraa”,

että „vallankumouksellisuus on vientitavaraa”? — saksalaisille vallankumous kapitalisteja vastaan, mutta venäläisille (huolimatta siitä, että Venäjällä myös kuohuu vallankumous) *sopimuksen teko* kapitalistien kanssa?

Tshernov, Tshheidze ja Tsereteli ovat luisuneet lopullisesti Venäjän imperialismin puolustamisen kannalle.

Se on surkea, mutta eittämätön tosiasia.

„Pravda” № 47,
toukokuun 16 (3) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
